

gjøre, nærmest gjaldt Udvalgets Betænkning, og ikke saameget de Dyringer, han tidligere havde fremført. Naar han dernæst henviste til, at Kjøbenhavn i Tilfælde af, at Tilførsel af Brændsel fra Udlandet maatte blive standset, da ligesaa godt kunde faae sin Brændselsforsyning suppleret ved Extra-Hugster i private Skove som i de Kongelige Skove; saa troer jeg dog ikke, at dette holder ganske stik; thi man maatte faa være ganske vis paa, at der var Noget at hugge af. Saaledes, som Lovgivningen nu er, saa staaer det vel ikke den Private frit for at raade over sine Skove, som han lyfter; men der er dog aldeles ikke nogen Control med, hvor stort et Materiale han holder tilbage i Skoven. Dersom det conve- nerer ham at reducere sin Træcapital, da staaer det ham aldeles frit; thi Straffebestem- melserne gjælde kun Skovens Devastation, gjælde kun for det Tilfælde, at Gieren ikke holder Arealet bevokset med Skov. Naar den ærede Rigsdagsmand dernæst meente at finde en Undskyldning for den ringere Anvendelse af Midler til en fortsat Cultur paa de jydske Heder i det mindre dygtige Administrations- personale, man derovre disponerede over, saa troer jeg ikke, at dette er Tilfældet — idet- mindste er det ikke mig bekendt, og det skulde undre mig, om det var Tilfældet —, da netop flere af disse Poster ere besatte paany i Løbet af det sidste Aar; men, selv om det var Til- fældet, saa kan jeg paa ingen Maade anerkjende denne Undskyldning for at have nogen- somhelst Gyldighed; thi det maatte faa blive den overordnede Administrations Sag at faae et dygtigere Personale bragt tilveie. Naar han derhos har gjort opmærksom paa, at en Deel af Arealet er saa sterilt, at der ikke kan være Tale om nogen Cultur, saa kunne vistnok de Kyndige derom være uenige; men, selv om jeg vilde give ham Ret heri, at Noget af dette store Areal ikke egner sig til Skovkultur, troer jeg dog, at der blive flere Tusende Tdr. Land tilbage dertil; og, selv om det kun vil være 50 Aar istedetfor 90 Aar, inden vi faae tilende-

bragt Skovkulturen, saa vil han dog vistnok give mig Ret i, at det i ethvert Tilfælde er en meget lang Tid. En anden æret Rigsdags- mand har gjort opmærksom paa, at det ringe Overskud, vi nu have af Statsskovene — idet- mindste forstod jeg hans Bemærkning saaledes —, blev endnu mere forringet, naar man tog Hensyn til, hvor lidt der blev udredet i Skatter af disse Eiendomme. Hertil skal jeg bemærke, at det ikke ganske forholder sig saaledes, at disse Eiendomme ere frie for alle Skatter og Afgifter.

Jeg skal til Exempel oplyse ham om, at alene 4 af Districterne, og det netop de Dis- tricter, som man vistnok nærmest havde havt for Die at ville afhænde, nemlig Frederiks- værk, Petersgaard, Falters og Odsbærreds Districter, de saakaldte spredte Districter, der ligge udenfor den store Masse af kongelige Skove, svare i aarlige Skatter og Udgifter, saa- ledes som de ere opførte paa det sidste Forskuds- get, 6,200 Rd., der for et Areal af 7,763 Tdr. Land omtrent udgjør 5 Mk. 8 Skill. pr. Td. Land. Desuden forholder det sig vist ikke ganske rigtigt med den almindelige Klage over et ganske uforpærligt ringe Udbytte af de kon- gelige Skove. Hvad saaledes navnlig de nord- sjællandske Skovdistricter angaaer, som der of- test er ført Klage over, har jeg gjort mig den Alieilighed at gjøre et Uddrag af Forskudsget- tet for næste Finantsaar, og deraf fremgaaer, at disse 12 nordsjællandske Skovdistricter dog, efterat have betalt Skatter, Administrations- udgifter og kort sagt alle mulige Udgifter, der kunde falde derpaa, give et Nettoudbytte af 4 Rd. pr. Td. Land productiv Jord, deri med- regnet Embedsjord, Veie, Hegn, Sletter, Mos- ser, fortsagt Alt, hvad der ikke ligefrem er Søplan eller Hede. Desuden troer jeg ikke, at man alene kan bedømme Skovenes Værdi efter hvad de afgive i Nettoindtægt i et enkelt, eller endog i flere Finantsaar; thi man maatte da ved Siden deraf have en Oversigt over, hvormeget disse Skove samtidigen være gaaede frem i Capital-Værdi.